

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/460**z dnia 30 marca 2016 r.****zmieniające załączniki IV i V do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 lit. a) i art. 7 ust. 5 oraz art. 14 ust. 2 i 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 850/2004 wdrożono do prawa Unii zobowiązania Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (zwanej dalej „Konwencją”), zatwierdzonej decyzją Rady 2006/507/WE ⁽²⁾ w imieniu Wspólnoty, oraz zobowiązania Protokołu do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych, zatwierdzonego decyzją Rady 2004/259/WE ⁽³⁾ w imieniu Wspólnoty.
- (2) Na szóstym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji w dniach 28 kwietnia – 10 maja 2013 r. uzgodniono, że do załącznika A (Eliminacja) do Konwencji dodany zostanie heksabromocyklododekan (zwany dalej „HBCDD”). Eliminacji HBCDD w Konwencji dokonano jednak z zastrzeżeniem szczególnych wyłączeń, dotyczących stosowania HBCDD w polistyrenie ekspandowanym i w polistyrenie ekstrudowanym w budynkach oraz produkcji HBCDD do tego celu.
- (3) W związku z poprawką do Konwencji konieczna jest zmiana załączników IV i V do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 w celu dodania HBCDD do załączników oraz określenia odpowiednich dopuszczalnych wartości stężenia, aby odpadami zawierającymi HBCDD zarządzano zgodnie z postanowieniami Konwencji. HBCDD należy uwzględnić w załącznikach IV i V do rozporządzenia (WE) nr 850/2004.
- (4) Proponowane dopuszczalne wartości stężenia w załącznikach IV i V do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 zostały ustalone z zastosowaniem metody wykorzystanej do ustanowienia dopuszczalnych wartości w poprzednich zmianach załączników IV i V ⁽⁴⁾. Proponowane dopuszczalne wartości stężenia uznano za najwłaściwsze do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska w związku ze zniszczeniem lub nieodwracalną transformacją HBCDD. W celu uwzględnienia postępu technicznego, a w szczególności przeglądu wytycznych technicznych ⁽⁵⁾ Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych, dopuszczalna wartość stężenia określona w załączniku IV powinna zostać zrewidowana przez Komisję przed upływem trzech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia celem obniżenia tego limitu.
- (5) Aby przedsiębiorstwa i właściwe organy miały wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do nowych wymogów, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się po upływie sześciu miesięcy od daty publikacji.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2006/507/WE z dnia 14 października 2004 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2004/259/WE z dnia 19 lutego 2004 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Protokołu do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 81 z 19.2.2004, s. 35).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1195/2006 z dnia 18 lipca 2006 r. zmieniające załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 217 z 8.8.2006, s. 1), rozporządzenie Rady (WE) nr 172/2007 z dnia 16 lutego 2007 r. zmieniające załącznik V do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 55 z 23.2.2007, s. 1), rozporządzenie Komisji (UE) nr 756/2010 z dnia 24 sierpnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do załączników IV i V (Dz.U. L 223 z 25.8.2010, s. 20) oraz rozporządzenie Komisji (UE) nr 1342/2014 z dnia 17 grudnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do załączników IV i V (Dz.U. L 363 z 18.12.2014, s. 67).

⁽⁵⁾ Decyzja BC-12/3.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach IV i V do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 30 września 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W tabeli w załączniku IV dodaje się wiersz w brzmieniu:

Wykaz substancji objętych przepisami dotyczącymi gospodarowania odpadami określonymi w art. 7

Substancja	Nr CAS	Numer WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a)
„Heksabromocyklododekan (*)	25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8	247-148-4 221-695-9	1 000 mg/kg, podlega rewizji Komisji do dnia 20.4.2019 r.

(*) „Heksabromocyklododekan” oznacza heksabromocyklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromocyklododekan i jego główne diastereoizomery: alfa-heksabromocyklododekan, beta-heksabromocyklododekan i gamma-heksabromocyklododekan.”.

W załączniku V do rozporządzenia (WE) no 850/2004, część 2 tabelę zastępuje się następującą tabelą:

„Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE	Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV (1)	Działanie
10	Chloroalkany C10-13 (krótkołańcuchowe parafiny chlorowane) (SCCP): 10 000 mg/kg;	Stałe składowanie jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu następujących warunków: 1) Składowanie odbywa się w jednym z następujących miejsc: — bezpiecznym, głębokim, podziemnym magazynie zbudowanym w twardej skale; — kopalniach soli; — składowisku odpadów niebezpiecznych (pod warunkiem że odpady zostały zestalone lub, tam gdzie to technicznie możliwe, częściowo zastabilizowane, zgodnie z wymogami klasyfikacji odpadów podanymi w podrozdziale 19 03 decyzji 2000/532/WE. 2) Przestrzega się przepisów dyrektywy Rady 1999/31/WE (5) i decyzji Rady 2003/33/WE (6). 3) Zostało udowodnione, że wybrane działanie jest bardziej korzystne dla środowiska.
10 01	Aldryna: 5 000 mg/kg; Chlordan: 5 000 mg/kg; Chlordekony: 5 000 mg/kg;	
10 01 14 * (2)	DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenylo) etan): 5 000 mg/kg; Dieldryna: 5 000 mg/kg; Endosulfan: 5 000 mg/kg; Endryna: 5 000 mg/kg;	
10 01 16 *	Heptachlor: 5 000 mg/kg; Heksabromobifenyl: 5 000 mg/kg;	
10 02	Heksabromocyklododekan (3): 1 000 mg/kg; Heksachlorobenzen: 5 000 mg/kg; Heksachlorobutadien: 1 000 mg/kg;	
10 02 07 *	Heksachlorocykloheksan łącznie z lindanem: 5 000 mg/kg; Mireks: 5 000 mg/kg;	
10 03	Pentachlorobenzen: 5 000 mg/kg; Kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne (PFOS) (C ₈ F ₁₇ SO ₂ X) (X = OH, sole metali (O-M ⁺), halogenek, amid i inne pochodne, w tym polimery): 50 mg/kg;	
10 03 04 *	Polichlorowane bifenyle (PCB) (4): 50 mg/kg;	
10 03 08 *	Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany: 5 mg/kg;	
10 03 09 *	Polichlorowane naftaleny (*): 1 000 mg/kg; Suma stężeń eteru tetrabromodifenyli (C ₁₂ H ₆ Br ₄ O), eteru pentabromodifenyli (C ₁₂ H ₅ Br ₅ O), eteru heksabromodifenyli (C ₁₂ H ₄ Br ₆ O) i eteru heptabromodifenyli (C ₁₂ H ₃ Br ₇ O): 10 000 mg/kg; Toksafen: 5 000 mg/kg.	

„Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE	Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV (1)	Działanie
10 03 19 *	Pyły z gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne	
10 03 21 *	Inne cząstki stałe i pyły (łącznie z pyłami z młynów kulowych) zawierające substancje niebezpieczne	
10 03 29 *	Odpady z przetwarzania słonych żużli i czarnych kożuchów żużlowych zawierające substancje niebezpieczne	
10 04	Odpady z hutnictwa ołowiu	
10 04 01 *	Żużle z produkcji pierwotnej i wtórnej	
10 04 02 *	Kožuchy żużlowe i zgary z produkcji pierwotnej i wtórnej	
10 04 04 *	Pyły z gazów odlotowych	
10 04 05 *	Inne cząstki i pyły	
10 04 06 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych	
10 05	Odpady z hutnictwa cynku	
10 05 03 *	Pyły z gazów odlotowych	
10 05 05 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych	
10 06	Odpady z hutnictwa miedzi	
10 06 03 *	Pyły z gazów odlotowych	
10 06 06 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych	

„Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV (1)	Działanie
10 08	Odpady z hutnictwa pozostałych metali nieżelaznych		
10 08 08 *	Słone żużle z produkcji pierwotnej i wtórnej		
10 08 15 *	Pyły z gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 09	Odpady z odlewnictwa żelaza		
10 09 09 *	Pyły z gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
16	ODPADY NIEUJĘTE W INNYCH GRUPACH W WYKAZIE		
16 11	Odpadowe okładziny i materiały ogniotrwałe		
16 11 01 *	Węglowodorki okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne		
16 11 03 *	Inne okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne		
17	ODPADY Z BUDOWY I ROZBIÓRKI (WŁĄCZNIE Z WYDOBYTĄ ZIEMIĄ Z MIEJSC SKAŻONYCH)		
17 01	Beton, cegły, płyty, ceramika		
17 01 06 *	Zmieszane lub wysegregowane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadów materiałowych ceramicznych i elementów wyposażenia zawierające substancje niebezpieczne		

„Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV (1)	Działanie
17 05	Gleba i ziemia (włącznie z glebą i ziemią wydobytą z miejsc skażonych), kamienie i urobek z pogłębiania		
17 05 03 *	Gleba i ziemia oraz kamienie zawierające substancje niebezpieczne		
17 09	Inne odpady z budowy i rozbiórki		
17 09 02 *	Odpady budowlane i rozbiórkowe zawierające PCB z wyłączeniem sprzętu zawierającego PCB		
17 09 03 *	Inne odpady budowlane i rozbiórkowe (w tym odpady zmieszane) zawierające substancje niebezpieczne		
19	ODPADY Z URZĄDZEŃ DO GOSPODAROWANIA ODPADAMI ORAZ Z POZAZAKŁADOWYCH OCZYSZCZALNI ŚCIEKÓW I INSTALACJI UZDATNIANIA WODY PRZEZNACZONEJ DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI ORAZ WODY DO CELÓW PRZEMYSŁOWYCH		
19 01	Odpady z termicznego przekształcania odpadów		
19 01 07 *	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych		
19 01 11 *	Popioły i żużle paleniskowe zawierające substancje niebezpieczne		
19 01 13 *	Popioły lotne zawierające substancje niebezpieczne		
19 01 15 *	Pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne		

„Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężeń substancji wymienionych w załączniku IV ⁽¹⁾	Działanie
19 04	Odpady zeszkłone i z procesów zeszkliwania		
19 04 02 *	Popioły lotne i inne odpady z oczyszczania gazów odłotowych		
19 04 03 *	Niezszklona faza stała		

⁽¹⁾ Te dopuszczalne wartości mają zastosowanie wyłącznie do składowisk odpadów niebezpiecznych i nie mają zastosowania do stałych składowisk podziemnych odpadów niebezpiecznych, w tym kopalni soli.

⁽²⁾ Wszelkie odpady oznaczone gwiazdką „*” są uznawane za odpady niebezpieczne na mocy dyrektywy 2008/98/WE i podlegają przepisom tej dyrektywy.

⁽³⁾ „Heksabromocyklododekan” oznacza heksabromocyklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromocyklododekan i jego główne diastereoizomery: alfa-heksabromocyklododekan, beta-heksabromocyklododekan i gamma-heksabromocyklododekan.

⁽⁴⁾ Tam, gdzie to stosowne, wykorzystuje się metodę obliczania określoną w europejskich normach EN 12766-1 i EN 12766-2.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiająca kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31/WE (Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 27).

Maksymalną dopuszczalną wartość stężenia dla polichlorowanych dibenzo-p-dioksyn i dibenzofuranów (PCDD i PCDF) oblicza się zgodnie z następującymi współczynnikami równoważnymi toksyczności (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1

PCDD	TEF
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003"